

abrente

Maio / 86

Nº 1

**1º DE MAIO
DIA INTERNACIONAL DA CLASE OBREIRA**

A celebración do 1º de Maio, día Internacional da clase obreira, ten este ano unha especial importancia ao cumplirse o Cen Aniversario da masacre de Chicago, onde cairon asesiñados un fato de traballadores pola actitude represiva dos capitalistas, cando loitaban por milloras sindicais e económicas.

EDITORIAL:

1º DE MAIO

"A LOITA EN DEFENSA DOS NOSOS INTERESES COMO MULLERES E TRABALLADORAS"

A consolidación da Secretaria da Muller a nivel nacional é un dos resultados do esforzo que as mulleres da nosa central sindical vimos facendo na loita contra a discriminación e a explotación que ainda hoxe padecemos.

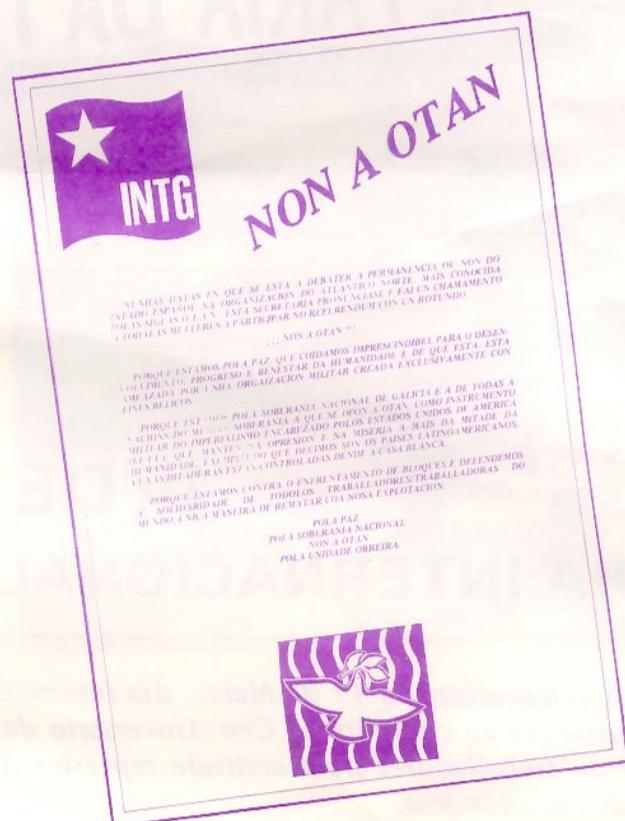
Un dos primeiros acordos tomados por esta Secretaria, e coidamos que con moito acerto, foi a criación do noso voceiro "ABRENTE" para que nos serva de vínculo directo con todas as compañeiras así como para que sexa utilizado por todas nós para denunciar os conflictos e problemas que nos afectan sobor de todo no mundo do traballo. No noso primeiro número, que quixemos que coincidira coa campaña do 8 de Marzo "DIA DA MULLER TRABALLADORA", denunciabámos entre outras cousas a economía sumexida, denuncia que coidamos será constante neste voceiro, dada a gravedade do tema e o unido que está á nosa vella pero actual reivindicación de un POSTO DE TRABALLO DIGNO PARA A MULLER.

A celebración do 8 de marzo de este ano, non só coas nosas manifestacións e peches en centros oficiais, senón tamén coa nosa campaña levada adiante nas fábricas e empresas para chegar ás traballadoras coa nosa mensaxe, foi, pensamos, un paso adiante na loita reivindicativa da muller na nosa Nación. En Galiza, onde a organización da muller na defensa dos seus intereses non é ainda moi asumida, o labor que a nosa central sindical ao traveso desta Secretaria ten que facer non é doadoo. Pensamos que temos que poñer todos os esforzos para chegar á conciencia da muller. Así como "O DIA DA MULLER TRABALLADORA" fixemos unha chamada a participar nas mobilizacións, tamén este PRIMEIRO DE MAIO facemos o mesmo, pois os lemas que a nosa central sindical ten como bandeira nesta campaña son obxectivos esenciais para nós.

As mulleres, como traballadoras, temos un dia no que xunto cos compañeiros de clase reivindicamos non só unhas milloras inmediatas para a nosa realidade de vida, senón tamén a esperanza de que a loita contra a explotación, pola nosa liberación, sexa exitosa.

Pero esa explotación revirte en nós como mulleres, cunhas características determinadas que a fan merecedora do térmico SOBREEXPLOTACION. Como mulleres e como traballadoras vivimos momentos dificis: os peches de empresas, os plans de reconversión, o aumento diario dos índices de paro... fan casi imposibel atopar un posto de traballo digno, condición indispensable para acadar a independéncia económica e realizarse como persoas.

Por todo isto, chamamos-vos a participar neste Primeiro de Maio en defensa dun posto de traballo digno para todas nós, e pola consecución dunha Galiza soberana e libre de discriminacións.

"A LOITA DAS MULLERES DE TELANOSA"

A vila de Redondela viviu non hai moitos días unhas xornadas de fortes tensións pola loita que están a levar adiante o colectivo de ex-traballadores/as de Telanosa. As razóns xa son coñecidas: o embargo por parte da Facenda dos bens persoais das traballadoras/es que un dia avalaron cretos para a cración dunha sociedade Anonima Laboral. Se ben é certo que naqueles intres a nosa Central Sindical, preveendo unha situación como esta, se opuxo a esa sociedade, non é menos certo que as compañeiras e compañeiros que decidiron seguir adiante con ese proxecto, fixéronno coa intención de salvar uns postos de traballo (1.200) que para unha vila como Redondela eran vitáis.

Hoxe, anos despois da desfeita da antedita Sociedade Anónima e das duras loitas que os traballadores/as de Telanosa tiveron que levar adiante para poder cobrar as indemnizacións, etc., ven-se embargados por avalar uns cretos cuios cartos o Sr. Regojo responsable da empresa dí, ao traveso da prensa, que non sabe o que se fixo con eles.

A grosso modo estas son as razóns que motivaron a dureza da reacción do povo redondelán nunhas xornadas que chegaron a ser dramáticas (ducias de feridos). ESTA SECRETARIA DA MULLER, que se solidariza coa loita de todos/as os traballadores/as de Telanosa, quere suliñar dun xeito especial como este conflicto afecta maioritariamente ás mulleres así como a sua participación nesta loita.

Dos 1.200 postos de traballo que indicábamos antes, o 90 por cento correspondían a mulleres. Isto significa dous feitos que deben quedar claros. Por unha banda a dura loita que estas mesmas tiveron que levar adiante para defender os seus intereses: ao traveso do longo tempo que leva durado o conflicto estiveron sempre presentes, sendo moitas veces elas mesmas, as mais dispotas a tirar para adiante cos actos de protesta, mesmo cando isto significaba duros enfrentamentos coa policía. Temos como exemplo do que decimos estas fotografías que xa foron publicadas

en toda a prensa e que demostran que NIN AS MULLERES FUXIRON DA REPRESIÓN, NIN A REPRESIÓN FUXIU DAS MULLERES.

Agora alguén di, (o Sr. gobernador de Pontevedra), que o conflicto vai polo camiño de atopar unha solución gracias as suas xestións, dicindo así mesmo que a loita de Redondela non valeu para nada. Nós e os redondeláns sabemos que o que dí o gobernador é mentira e que o verdadeiramente certo é que sen a loita que se deu NON HABERIA NADA ANDADO POR NINGUN CAMIÑO. Quedanos, pois, claro ás mulleres igual que aos homes que as nosas razóns, os nosos dereitos os nosos postos de traballo temos que defendelos de todas as maneiras que sexan necesarias.

Por outra banda, seguindo coa denuncia do número 0 do noso voceiro, "a gravedade da economía sumerxida", temos que manifestar, unha vez mais, o afectada que está Redondela en xeral por este problema e en especial ás mulleres. Segundo os nosos datos son más do 60 por cento das traballadoras do colectivo ás que están traballando dentro do que se chama economía sumerxida, en talleres clandestinos con xornadas de traballo ilimitadas, coa tantas veces repetida falla de Seguranza Social, etc., etc., e todos os etc., que conleva o traballar subempregadamente.

En resposta ás declaracions do Sr. Gobernador de Pontevedra, só nos cabe preguntarle se a cración de postos de traballo que elimine a explotación infrahumana das traballadoras clandestinas vai tamén "no camiño de se solucionar, gracias as suas xestións". Como coidamos que esto non é así, seguimos e seguiremos na defensa dun posto de traballo digno para a muller.

"A SITUACION DA MULLER TRABALLADORA NA COMARCA DO FERROL"

CEn Ferrol empresas que absorbian man de obra femenina como TEXTILFER, ALBERTO FERNANDEZ S.L. ou ICOTEX, teñen pechado as suas portas, deixando as traballadoras sen posibilidade de recolocación. Unha vez máis, a economía sumerxida, aparece como o único xeito que teñen as mulleres de acadar algúns ingresos, soportando xornadas interminables, salarios de miseria e sobre todo privadas de toda cobertura legal.

O Sector Textil, ou o da confección, que tradicionalmente ocupan man de obra femenina, contan na nosa Comarca con pequenas empresas como Piñón, Vilarva, Unicen, Creaciones Josmar..., onde o salario mínimo é todo o que pode

sacar unha empregada depois dunha xornada de 8 horas. Pero éstas son as "privilexiadas", pois, detrás destas pequenas empresas, atópanse mulleres que realizan o traballo na casa: ou rematando pezas, ou diante da propia máquina. Todos estos traballos fan-se nunhas condicións de sobreesplotación, con horarios interminábeis para sacar unha "axuda" para a maltratada economía familiar. As enfermidades que conlevan eses esforzos, que nun convénio normal entrarían nun "plus de perigosidade", as vacacións inexistentes, e sobre todo, ao non ter cobertura legal que lle ofreza o dereito a unha vellez digna, súmase-lle o aillamento que provoca non ter un centro de traballo, non rela-

cionarse coas compañeiras, polo tanto reduce a cero as posibilidades de actividade sindical que poidera incidir á hora de marcar o precio de peza entregada, etc....

Outro sector que emprega a moitas mulleres é o comercio. Nel non saímos millor paradas. Os contratos eventuais por 6 meses, o incumplimento do Convenio, están a orde do día. Como tamén o está a inexistencia siquera dese contrato laboral, o traballo de "empregadas" pasa por atender os clientes, limpeza do local, facer os recados... e o que mande o patrón, xa que "hai moreas de mulleres agardando a posibilidade de traballar".

A REPRESIÓN NON FUXIU DA MULLER

NEN A MULLER FUXIU DA REPRESIÓN

